

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A1“ 2016-07-27 SKUNDO**

2016 m. spalio 7 d. Nr. S-214 (7-156/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršalienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės
Jelenai Krochmalienei
mokesčių mokėtojo įgaliotai atstovei J. R.
–P., Muitinės departamento atstovui Dariui
Binkiui

sekretoriaujant
dalyvaujant šalims

2016 m. rugpjūčio 30 d. išnagrinėjusi UAB „A1“ (toliau – Pareiškėjas) 2016-07-27 skundą dėl Muitinės departamento prie Finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2016-07-01 sprendimo Nr. 1A-245, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Klaipėdos teritorinės muitinės (toliau – Klaipėdos TM) 2016-03-29 supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 6LM180038P (toliau – Patikrinimo ataskaita), kuria Pareiškėjui dėl prekių neįtraukimo į įmonės vedamą muitinės sandėlio prekių apskaitą apskaičiuota mokestinė prievolė muitinei: 3153 Eur muitas ir paskirta 10 proc. dydžio 315 Eur maito bauda.

Byloje nustatyta, jog Klaipėdos TM atliko Pareiškėjo A tipo sandėlio 2015 m. IV ketvirčio prekių apyvartos apskaitos duomenų teisingumo patikrinimą. Patikrinus Pareiškėjo vedamą apskaitą, buvo nustatyti įvairūs pažeidimai: nežinomi dokumentų, kuriais prekės padėtos į sandėlį, numeriai, prekės neįtrauktos į apskaitą, taip pat nustatyti dalies prekių trūkumai (trūkumai nurodyti Patikrinimo ataskaitos priede Nr. 1).

Dėl nustatytų trūkumų Pareiškėjas 2015 m. kovo 1 d. raštu pateikė išsamų paaiškinimą, kuriame nurodė, jog buvo atlikta pilna sandėlio inventurizacija bei nustatyti neatitikimai muitinės apskaitos sistemoje: nesuvestos importo deklaracijos bei padarytos klaidos užpajamuojant ir nurašant prekes.

Skundžiamoje patikrinimo ataskaitoje pažymėta, kad Pareiškėjas neįvykdė jam priskirtų prievolių, susijusių su importo muitais apmokestinamų prekių laikinuoju saugojimu arba su joms įformintos muitinės procedūros taikymu, ir tai, vadovaujantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – BMK), 204 straipsniu, yra pagrindas importo skolai muitinei atsirasti.

Sprendime taip pat nurodyta, jog 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (toliau – BMKĮN), 859 straipsnyje, kuriame išsamiai reglamentuojami pažeidimai, kaip tai suprantama pagal BMK 204 str. 1 dalies a punktą,

„neturintys esminės įtakos (tinkamam) laikinojo prekių saugojimo arba atitinkamai muitinės procedūrai taikyti“. Tačiau Pareiškėjo patikrinimo metu nustatyti trūkumai – duomenų neįrašymas į prekių apskaitą arba pavėluotas įrašymas nėra įtrauktas į pažeidimų sąrašą, kurie neturi esminės įtakos tinkamam atitinkamos muitinės procedūros taikymui. Todėl Pareiškėjo vedamoje prekių apskaitoje nustatyti pažeidimai nelaikytini nereikšmingais, nes prievolės nedelsiant įregistruoti prekių išgabenimo iš muitinės sandėlio faktą nesilaikymas apsunkina muitinės priežiūrą bei kelia riziką, jog ne Bendrijos kilmės prekės turi galimybę, neatlikus muitinės formalumų, patekti į valstybės narės rinką, t. y. riziką, kurios siekiama išvengti BMK 204 straipsniu.

Klaipėdos TM, konstatavusi skolos muitinei atsiradimą, išdėstė argumentus, kodėl nėra galimybės taikyti Bendrijos muitinės kodekso 29 straipsnyje numatyto sandorio vertės metodo, taip pat kitų, 30 straipsnyje numatytų muitinio įvertinimo metodų. Atitinkamai ginčo prekių muitinė vertė apskaičiuota vadovaujantis BMK 31 straipsniu ir remiantis muitinio sandėliavimo procedūrai pateiktomis sąskaitomis.

Muitinės departamentas, vadovaudamasis BMKĮN 199 str. 1 dalimi, nurodė, jog, pateikus muitinės įstaigai deklaranto arba jo atstovo pasirašytą deklaraciją, deklarantas teisės aktų nustatyta tvarka tampa atsakingas už deklaracijoje pateiktos informacijos teisingumą; kartu su deklaracija pateiktų dokumentų tikrumą; visų prievolių, susijusių su deklaracijoje nurodytos muitinės procedūros taikymo prekėms pradžia, įvykdymą. Todėl Pareiškėjas, būdamas deklarantu, tapo atsakingas už atitinkamų reikalavimų, keliamų muitinio sandėliavimo procedūrai, įvykdymą.

Pagal BMK 204 str. 1 dalies a) punktą importo skola muitinei atsiranda neįvykdžius bent vienos iš prievolių, susijusių su importo muitais apmokestinamų prekių laikinuoju saugojimu arba su joms įformintos muitinės procedūros taikymu. Skolininku, kaip išdėstyta šio straipsnio 3 dalyje, laikytinas asmuo, kuris esamomis aplinkybėmis turi vykdyti prievolės, susijusias su importo muitais apmokestinamų prekių laikinuoju saugojimu arba su joms įformintos muitinės procedūros taikymu, arba asmuo, kuris turi laikytis reikalavimų, kurių privaloma laikytis įforminant prekėms atitinkamą procedūrą.

Muitinės sandėlis, kaip numato BMK 98 str. 2 dalis, – tai bet kuri muitinės patvirtinta ir prižiūrima vieta, kurioje nustatytomis sąlygomis gali būti laikomos prekės. Sandėlyje taikant muitinio sandėliavimo procedūrą leidžiama laikyti: a) ne Bendrijos prekes, neapmokestinant šių prekių importo muitais ir netaikant joms prekybos politikos priemonių; b) Bendrijos prekes, jeigu konkrečių sričių dalykus reglamentuojančiuose Bendrijos teisės aktuose nustatyta, kad jas padėjus į muitinės sandėlį turi būti taikomos priemonės, kurios paprastai taikomos tokių prekių eksporto atvejais.

Muitinės paskirtas asmuo, kaip tai numato BMK 105 str. 1 dalis, turi tvarkyti visų prekių, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, prekių apskaitą, laikydamasis šios institucijos nustatytos tvarkos. Minėtą normą papildė Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2011 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. 1B-764 patvirtintos Muitinės prižiūrimose prekių saugojimo vietose laikomų prekių apskaitos, tvarkymo ir apyvartos ataskaitos pildymo taisyklės (toliau – Apskaitos taisyklės).

Tokiu būdu, įvertinus pirmiau minėtų teisės aktų reikalavimus, Pareiškėjo sandėlyje laikytos prekės turėjo būti apskaitomos taip, kad muitinei būtų sudarytos sąlygos patikrinti sandėliuojamų prekių pateikimą muitinės sankcionuotiems veiksams, taip pat patikrinti jų kiekį, tapatumą ir t. t. Tuo pačiu, konstatuotina, kad procedūros vykdytojui tenka prievolė pateikti reikiamus duomenis ir dokumentus, kurių pagrindu mokesčių administratorius galėtų patikrinti muitinės priežiūroje buvusias ar esančias prekes.

Dėl Pareiškėjo argumentų, jog Klaipėdos TM nustatyti prekių apskaitos vedimo pažeidimai neturėjo įtakos teisingam ir tinkamam procedūros įvykdymui, sprendime nurodyta, jog Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) savo sprendime byloje C-28/11 išaiškino, kad, vadovaujantis BMK 204 straipsniu bei atsižvelgus į BMKĮN 529, 530, ir 859 straipsnių nuostatas, BMK 204 straipsnio 1 dalies a) punktas turi būti aiškinamas šitaip: *ne Bendrijos kilmės prekės atveju neįvykdžius prievolės nedelsiant įregistruoti prekių išgabenimo iš muitinės sandėlių faktą šiuo tikslu vedamoje prekių apskaitoje ne vėliau kaip šios prekės išgabenimo momentu atsiranda*

skola muitinei už šią prekę, net jei ji buvo reeksportuota. Be to, ESTT pasisakė, kad pavėluotas įrašymas į prekių apskaitą nėra įtrauktas į išsamų pažeidimų, kurie gali neturėti įtakos tinkamam atitinkamos muitinės procedūros taikymui, sąrašą pagal BMKĮN 859 straipsnį.

Sprendime pažymėta, jog Klaipėdos TM nenustatė ginčo prekių deklaravimo muitinėje pažeidimų, tačiau įvardijo būtent sandėlio apskaitos pažeidimus. Taigi, nagrinėjamas ginčas atitinka situaciją, dėl kurios pasisakė ESTT pirmiau minėtoje byloje. ESTT iš esmės pripažino, jog teisingas sandėlio prekių apskaitos vedimas prilygintinas prievolei, kurią būtina įvykdyti taikant muitinio sandėliavimo procedūrą.

Muitinės departamentas, įvertinęs Pareiškėjo papildomai pateiktus įrodymus, nurodė, jog šie dokumentai nepaneigia aplinkybių, kurių pagrindu vietos mokesčių administratorius įregistravo skolą muitinei, todėl Klaipėdos TM nurodymus patvirtino.

Pareiškėjas su skundžiamu sprendimu nesutinka ir prašo Komisijos jį panaikinti.

Pareiškėjas nurodė, jog importo muitai mokami už importuojamas prekes. Pareiškėjo atveju, ginčo prekės nebuvo importuotos. Jos buvo eksportuotos į trečiąsias šalis, todėl teigti, kad formalus prekių judėjimo apskaitos pažeidimas, kai prekės nebuvo paimtos iš muitinės priežiūros, yra pagrindas importo skola muitinei atsirasti, yra nesuderinamas su darniu nacionalinės ir Bendrijos mokesčių sistemos įgyvendinimu. Sąjungos teisė iš principo draudžia, kad už tą pačią prekę atsirastų dviguba skola muitinei. Pareiškėjas taip pat nurodo, jog ginčo prekių apmokestinimas pažeidžia apmokestinimo aiškumo principą.

Pareiškėjas nurodo, jog ESTT dėl BMK 204 str. taikymo yra išaiškinęs, jog pirmiausiai reikia išnagrinėti, ar aptariamoms faktinėms aplinkybėms reiškia prekių paėmimą iš muitinės priežiūros. Pareiškėjo atveju prekės, nurodytos Patikrinimo ataskaitos priede Nr. 1, iš Pareiškėjo muitinės sandėlio išvyko muitinės prižiūrimos, t. y. MDAS sistemoje joms buvo laiku ir tinkamai įforminti išvežimo dokumentai. Prekių išvežimo procedūra užbaigta tinkamai ir be pažeidimų. Nei bendrijos šalių, nei trečiųjų šalių interesai dėl pavėluotai įregistruotų prekių išvežimo iš muitinės sandėlio nenukentėjo.

Pareiškėjas nurodo, jog paties Pareiškėjo nustatytas prekių išvežimo dokumentų neįregistravimo faktas, apie kurį jis savanoriškai pranešė muitinei, pagal BMK 204 str. turėtų būti pripažintas pažeidimu, neturinčiu esminės įtakos tinkamam laikinojo prekių saugojimo muitinės procedūros taikymui.

Pareiškėjas skunde taip pat akcentuoja savo aktyvų ir geranorišką bendradarbiavimą su muitine bei pastangas pačiam išsiaiškinti ir ištaisyti Klaipėdos TM nustatytas klaidas, tačiau Muitinės departamentas šių atsakomybę lengvinančių aplinkybių neįvertino kaip pagrindo atleisti nuo mokesstinės atsakomybės.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmestinas, ginčijamas Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Pareiškėjui papildomai apskaičiuotų importo mokesčių (3153 Eur muitas ir 315 Eur bauda) pagrįstumo, Muitinės departamentui konstatavus, jog, Pareiškėjui neįvykdžius jam priskirtų prievolių, susijusių su importo muitais apmokestinamų prekių laikinuoju saugojimu arba su joms įformintos muitinės procedūros taikymu, vadovaujantis BMK 204 straipsniu, atsirado importo skola muitinei. Tokia išvada buvo padaryta dėl to, jog, atlikus Pareiškėjo A tipo muitinės sandėlio Nr. LA0498 2015 m. IV ketvirčio prekių apyvartos apskaitos duomenų teisingumo patikrinimą, buvo nustatytas dalies prekių trūkumas (Patikrinimo ataskaitos priedas Nr. 1), t. y. Pareiškėjas muitinės sandėlio apskaitos dokumentuose fiksavo prekes, kurios faktiškai jau buvo išgabentos iš muitinės sandėlio, o šis trūkumas nėra pažeidimas, kuris pagal BMKĮN 859 straipsnyje pateiktą pažeidimų sąrašą neturėtų esminės įtakos tinkamam laikinojo prekių saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui.

Pareiškėjas, nesutikdamas su skundžiamu sprendimu, savo skundą grindžia dviem esminiais motyvais: pirma, ginčo prekės nebuvo importuotos, jos buvo eksportuotos į trečiąsias

šalis, todėl formalus prekių judėjimo apskaitos pažeidimas, kai prekės nebuvo paimtos iš muitinės priežiūros, negali būti pagrindas importo skolai muitinei atsirasti; antra, paties Pareiškėjo nustatytas prekių išvežimo dokumentų neįregistravimo faktas, apie kurį jis savanoriškai pranešė muitinei, pagal BMK 204 str. turėtų būti pripažintas pažeidimu, neturinčiu esminės įtakos tinkamam laikinojo prekių saugojimo muitinės procedūros taikymui.

Komisija, įvertinusi Muitinės departamento bei Pareiškėjo pozicijas ginčo klausimu, mokestinio ginčo byloje surinktų įrodymų visumą, sprendžia, kad Muitinės departamentas pagrįstai konstatavo, jog Pareiškėjui pagal BMK 204 straipsnį atsirado importo skola muitinei.

BMK 204 str. 1 dalies a) punkte yra nurodyta, jog importo skola muitinei atsiranda neįvykdžius bent vienos iš prievolių, susijusių su importo muitais apmokestinamų prekių laikinoju saugojimu arba su joms įformintos muitinės procedūros taikymu.

Šioje byloje Klaipėdos TM Pareiškėjo mokestinio patikrinimo metu palyginusi Pareiškėjo pateiktų A tipo muitinės sandėlio Nr. LA0498 2015 m. IV ketvirčio prekių apyvartos ataskaitų duomenis su Lietuvos muitinės duomenų saugykloje esančia informacija, nustatė neatitikimus (žr. Patikrinimo ataskaitos priedą Nr. 1) ir 2016-02-04 raštu Nr. (8.1)11D-1769, t. y. praėjus daugiau nei 2 mėnesiams po ataskaitinio laikotarpio pabaigos, kreipėsi į Pareiškėją, prašydama pateikti paaiškinimą dėl nurodytų neatitikimų bei dokumentus, įrodančius pateikiamos informacijos teisingumą. Pareiškėjas dėl nurodytų neatitikimų 2016-03-01 raštu paaiškino, jog į muitinės sandėlio vedamą prekių apyvartos ataskaitą nebuvo įtrauktos išvežimo deklaracijos (nurodytos Patikrinimo ataskaitos priede Nr. 2) ir kt.

Pagal BMK 105 str. 1 pastraipą „Muitinės paskirtas asmuo turi tvarkyti visų prekių, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, prekių apskaitą, laikydamasis šios institucijos nustatytos tvarkos. [...]“. Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2011-12-29 įsakymu Nr. 1B-764 patvirtintų Apskaitos taisyklių, kurios *inter alia* reglamentuoja A tipo muitinės sandėliuose laikomų prekių apskaitos ir įprastinių tvarkymo operacijų atlikimo bei prekių apyvartos ataskaitos pildymo tvarką, 23 punkte yra nurodyta, jog duomenys apie muitinio sandėliavimo procedūros užbaigimą turi būti įrašomi į prekių apskaitos registrus ar dokumentus, jeigu prekės išgabenamos iš muitinės sandėlio, joms įforminus muitinės deklaraciją kitam muitinės sankcionuotam veiksmui, arba jeigu prekėms tebesant muitinės sandėlyje joms įforminamas kitas muitinės sankcionuotas veiksmas.

Kaip nurodyta BMKĮN 529 str. 1 dalyje, prekių apskaita visuomet parodo turimas prekių atsargas, kurioms vis dar taikomos saugojimo muitinio sandėliavimo procedūros. Muitinių nustatytu laiku sandėlio savininkas prižiūrinčiai įstaigai pateikia minėtų atsargų sąrašą. Pagal BMKĮN 530 str. 3 dalį įrašai į prekių apskaitos dokumentus, susijusius su procedūrų įforminimu, įrašomi vėliausiai tuo metu, kai prekės išvežamos iš muitinės sandėlio arba iš turėtojo sandėlio.

Pareiškėjo atveju yra nustatyta ir neginčijama, kad jis netinkamai vedė muitinės sandėlio prekių apyvartos apskaitą, t. y. dalis prekių iš Pareiškėjo muitinės sandėlio buvo išvežtos, joms buvo įformintos išvežimo deklaracijos (Klaipėdos TM neginčijo, jog gabenimas pagal visas išvežimo deklaracijas yra užbaigtas), tačiau duomenys apie muitinio sandėliavimo procedūros užbaigimą nebuvo įrašyti į prekių apskaitos dokumentus.

ESTT yra konstatavęs, jog pagal muitinio sandėliavimo procedūrą ne Bendrijos kilmės prekes galima sandėliuoti taikant sąlyginio neapmokestinimo importo muitais procedūrą. Šios prekės, net jei jos fiziškai yra Sąjungos muitų teritorijoje, laikomos ne Bendrijos kilmės prekėmis. Tokios procedūros teikiamas pranašumas susijęs su tam tikrų prievolių, kurios leidžia muitinėms bet kuriuo momentu žinoti apie turimas prekių atsargas, kaip tai numatyta Įgyvendinimo reglamento 529 straipsnio 1 dalyje, laikymusi. Viena iš pagrindinių su šia procedūra susijusių prievolių yra Bendrijos muitinės kodekso 105 straipsnyje numatyta prievolė vesti prekių, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, atsargų apskaitą. Prievolės nedelsiant įregistruoti prekių išgabenimo iš muitinės sandėlių faktą tuo tikslu vedamoje prekių apskaitoje neįvykdymas neigiamai veikia muitinės priežiūrą. Be to, pažymėtina, kad ne Bendrijos kilmės prekių buvimas Sąjungos muitų teritorijoje kelia riziką, kad, neatlikus muitinės formalumų, šios prekės pateks į valstybių narių rinkas, t. y. riziką, kurios išvengti siekiama Muitinės kodekso 204 straipsniu, kaip

tai nurodo Komisija (ESTT 2012-09-06 sprendimo *Eurogate Distribution GmbH* byloje C-28/11, 27–28 punktai).

ESTT sprendime minėtoje byloje taip pat nurodyta, kad jokia BMK ir BMKĮN nuostata neleidžia teigti, kad, kiek tai susiję su prievolės neįvykdymo poveikiu skolos muitinei atsiradimui pagal BMK 204 straipsnį, reikia skirti prievolę, kuri turi būti įvykdyta prieš atitinkamos muitinės procedūros užbaigimą, nuo prievolės, kuri turi būti įvykdyta po šios procedūros užbaigimo, arba vadinamąją „pagrindinę“ prievolę nuo vadinamosios „antrinės“ prievolės. Prievolė mokėti maito mokesčius tokiu atveju yra ne administracinė, mokestinė ar baudžiamoji sankcija, o paprasčiausiai reikiamų sąlygų, kad būtų suteiktas pranašumas pritaikius muitinio sandėliavimo procedūrą, neįvykdymo pasekmė, todėl sąlyginis neapmokestinimas tampa netaikytinas ir tuo pagrindžiamas muitų taikymas. Iš tiesų ši procedūra apima sąlyginio pranašumo, kuris gali būti suteiktas tik įvykdžius su ja susijusias sąlygas, suteikimą. Be to, kaip nurodyta ESTT sprendime, pavėluotas įrašymas į prekių apskaitą nėra įtrauktas į išsamų pažeidimų, kurie gali neturėti įtakos tinkamam atitinkamos muitinės procedūros taikymui, sąrašą pagal BMKĮN 859 straipsnį. Galiausiai ESTT konstatavo, jog Muitinės kodekso 204 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip: ne Bendrijos kilmės prekės atveju neįvykdžius prievolės nedelsiant įregistruoti prekių išgabenimo iš muitinės sandėlių faktą šiuo tikslu vedamoje prekių apskaitoje ne vėliau kaip šios prekės išgabenimo momentu atsiranda skola muitinei už šią prekę, net jei ji buvo reeksportuota (*Eurogate Distribution GmbH*, 31–33, 35 punktai).

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau išdėstytas BMK ir BMKĮN nuostatas bei jas aiškinančią ESTT praktiką, konstatuoja, jog Pareiškėjo neįvykdyta su muitiniu sandėliavimu susijusi prievolė nedelsiant įregistruoti prekių išgabenimo iš muitinės sandėlių faktą, lemia skolos muitinei atsiradimą pagal BMK 204 str. 1 dalies a) punktą, neatsižvelgiant į tai, kad, kaip nurodo Pareiškėjas, prekės buvo eksportuotos iš Bendrijos teritorijos ir nepateko Bendrijoje į laisvą apyvartą.

Dėl duomenų apie prekių išvežimą iš muitinės sandėlio neįregistravimo šiuo tikslu vedamoje prekių apskaitoje vertinimo kaip pažeidimo, neturinčio esminės įtakos tinkamam muitinės procedūros taikymui, Komisija nurodo, jog BMKĮN 859 straipsniu nustatoma procedūra, išsamiai reglamentuojanti pažeidimus, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 204 straipsnio 1 dalies a) punktą, neturinčius esminės įtakos tinkamam laikinojo prekių saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui. Tačiau pavėluotas duomenų įrašymas į prekių apskaitą, kaip nurodyta ir aukščiau minėtoje ESTT byloje *Eurogate Distribution GmbH*, nėra įtrauktas į BMKĮN 859 straipsnyje nurodytą išsamų pažeidimų, kurie gali neturėti įtakos tinkamam atitinkamos muitinės procedūros taikymui, sąrašą. Todėl Pareiškėjas nepagrįstai teigia, kad jo nurodytos aplinkybės – paties Pareiškėjo nustatytas prekių išvežimo dokumentų neįregistravimo faktas, apie kurį jis savanoriškai pranešė muitinei, pagal BMK 204 str. turėtų būti pripažintas pažeidimu, neturinčiu esminės įtakos tinkamam laikinojo prekių saugojimo muitinės procedūros taikymui.

Pareiškėjas savo skunde taip pat yra išdėstęs argumentus dėl importo PVM apskaičiavimo pagrįstumo, tačiau šiuo aspektu Komisija pažymi, jog Pareiškėjui importo PVM neapskaičiuotas. Kaip nurodyta Patikrinimo ataskaitos 2.2.2 dalyje, Klaipėdos TM, patikrinusi duomenis Muitinės duomenų apdorojimo sistemoje ir Naujojoje tranzito kontrolės sistemoje, nustatė, kad gabenimas pagal visas išvežimo deklaracijas, nurodytas Patikrinimo ataskaitos 2 priede, yra užbaigtas.

Dėl Pareiškėjo argumentų, jog jis aktyviai ir geranoriškai bendradarbiavo su muitine bei stengėsi pats išsiaiškinti ir ištaisyti Klaipėdos TM nustatytas klaidas, tačiau Muitinės departamentas šių atsakomybę lengvinančių aplinkybių neįvertino kaip pagrindo atleisti nuo mokestinės atsakomybės, Komisija nurodo, jog šios Pareiškėjo nurodytos aplinkybės patikrinimo metu buvo įvertintos ir jų pagrindu Pareiškėjui buvo paskirta minimalaus, t. y. 10 proc. dydžio importo maito bauda.

Komisija konstatuoja, jog Muitinės departamentas objektyviai ir visapusiškai ištyrė šio mokestinio ginčo aplinkybes, tinkamai įvertino įrodymus, teisingai taikė teisės normas bei priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, todėl naikinti šio sprendimo nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Finansų ministerijos 2016-07-01 sprendimą Nr. 1A-245.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene